

DIREKTORATET FOR NATURFORVALTNING

Kontor: Tungasletta 2, Telefon: 73 58 05 00, Telefax: 73 91 54 00
Postadresse: 7005 Trondheim

FYLKESMANNEN I FINNMARK	
NR:	
MOENNE:	20. NOV. 1997
ART. NR.:	
STAMP:	

Miljøverndepartementet,
Postboks 8013 DEP,
0030 OSLO

Sirk

SAA

↓

CH

↓

EJK

↓

JH

→ T.e.

Kopi Bc
- SA

Deres ref.
97/2648 - BFK/MT

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
97/8456 - NATB/MEV
Ark. 462

Dato
17.11.97

HENVENDELSE FRA KARASJOK KOMMUNE OM PRAKTISERING/ENDRING AV MOTORFERDSELLOVEN

Det vises til brev fra Fylkesmannen i Finnmark av 02.10.97.

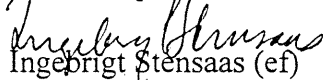
Karasjok kommune mener at motorferdselloven må liberaliseres for å komme i overensstemmelse med vanlige folks rettsoppfatning. Slik loven er i dag, mener kommunen at innbyggerne i Finnmark hindres i å høste av naturressursene, og det legges begrensninger på vanlige folks behov for tur -og friluftsliv. Videre får innbyggerne ikke mulighet til å hente ved før vinteren begynner, fordi fylkesmannen i liten grad tillater barmarkskjøring.

Bakgrunnen for kommunens reaksjon er at Fylkesmannen overfor kommunene har presisert hvilke hensyn som skal legges til grunn ved behandling av søknader om dispensasjoner for transport av leirutstyr ol i forbindelse med elgjakt, og når det gjelder transport av ved til brensel.

Direktoratet for naturforvaltning kan ikke se noen grunn til å foreta en generell liberalisering av motorferdselloven. Loven har et klart verneformål, og skal hindre slik bruk av motoriserte kjøretøy som forårsaker skade og ulempe for naturmiljøet og mennesker. Kjøring på barmark skal vurderes særlig restriktivt, og en må derfor avveie nøye hva som kan være et "særlig behov" i henhold til nasjonal forskrifts § 6. Som fylkesmannen har påpekt, vil ikke elgjakt i seg selv automatisk gi rett til dispensasjon fra motorferdselloven for transport til jaktleir. Når elgjegere søker om dispensasjon fra motorferdselloven for å frakte utstyr til leiren må det tas i betraktning at flere Finnmarkskommuner har et meget utbredt nett av barmarksløyper, og disse må da benyttes til den nødvendige transporten, så langt det er mulig. Dersom elgvaldet ligger langt fra bilveg eller åpen barmarksløype vil det være mere aktuelt å gi dispensasjon til et begrenset antall turer med kjøretøy. Det bør ikke gis dispensasjon til omfattende kjøring i et ellers urørt terreng. Etter Direktoratets mening er motorferdselreglene ikke til hinder verken for at folk i Karasjok kommune kan jakte like fritt som ellers rundt om i landet, eller for å benytte naturen til tradisjonelt friluftsliv.

Når det gjelder henting av ved fra utvist teig i utmark, forutsetter nasjonal forskrift at slik transport skal skje på vinterføre. Dette er mest skånsomt for terrenget, og er nå en vel innarbeidet praksis de fleste steder. Vi kan ikke se noen forhold som taler for at det uten videre skal tillates å hente ved med motorkjøretøy, selv om det betyr at man må vente til snøen kommer. Det kan imidlertid ikke utelukkes at det i enkelte tilfelle bør tillates at man henter ved med motorkjøretøy på barmark. En slik dispensasjon gis da i henhold til § 6, og man må avveie behovet for transporten i forhold til eventuelle skadevirkninger. Direktoratet vil understreke nødvendigheten av en streng vurdering, fordi den stadig økende barmarkferdselen er et økende miljøproblem i Finnmark. Som eksempel kan nevnes at jorderosjon som følge av kjørespor og "sår" i terrenget fører til at deler av vidda nå er i ferd med å bli ørkenområder. Disse skadene vil ikke bli leget i overskuelig fremtid. Vi vil derfor advare mot en liberalisering av denne delen av regelverket. I likhet med fylkesmannen mener vi imidlertid at reglene på enkelte punkter kan justeres for å unngå konflikter, og komme i bedre samsvar med den lokale rettsoppfatningen. Dette vil Direktoratet komme tilbake til, dersom Miljøverndepartementet ønsker det.

Med hilsen

Ingebrigt Stensaas (ef)
seksjonssjef

Maria Evenseth

Saksbehandler : Maria Evenseth, tlf. 73 58 06 11

Kopi : Fylkesmannen i Finnmark
Karasjok kommune
Sametinget